

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 113/2014
20.02.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Д.А., због кривичног дела непрописно и неправилно извођење грађевинских радова из члана 281. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.А., адвоката Б.Ш., поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К бр.2982/11 од 09.04.2013. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2014. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.А., поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К бр.2982/11 од 09.04.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.2982/11 од 09.04.2013. године окривљени Д.А., оглашен је кривим због извршења кривичног дела непрописно и неправилно извођење грађевинских радова из члана 281. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити ако окривљени у року од две године не учини ново кривично дело, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3428/13 од 25.10.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног А.Д. и пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.2982/11 од 09.04.2013. године, потврђена.

Против пресуде Основног суда у Новом Саду К бр.2982/11 од 09.04.2013. године бранилац осуђеног Д.А. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца осуђеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.А. нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП које прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно, мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене "неуставног закона" (тачка 2) или повреде, односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Дакле, одредбом члана 484. ЗКП предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева, који су прописани у члану 485. став 1. ЗКП.

Бранилац осуђеног Д.А. у захтеву, као разлог подношења наводи повреде закона из члана 485. тачка 1. ЗКП. Према наводима захтева, суд је погрешно применио материјално право, и самовољно и самоиницијативно тумачио одредбе Закона о планирању и изградњи и Посебне узансе о грађевинарству, не разликујући инвеститора од извођача радова, па с обзиром да окривљени Д.А. није изводио грађевинске радове, оправдано се поставља питање да ли се у обележјима окривљеног стичу елементи кривичног дела из чл. 281. КЗ.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и – или апелационим судом.

Када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), одлука против које је захтев поднет или поступак који јој претходио, испитују се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да у случају када конкретна повреда закона није опредељена, само на основу образложења захтева процењује коју је конкретну повреду закона бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како бранилац осуђеног у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) није определио конкретну повреду закона која је учињена у поступку пред првостепеним судом, то по налажењу Врховног касационог суда, захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП) и као такав је у смислу члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП одбачен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**